

рока и има съзидано къту одъръ высоко място изгладено и наполнено отъ пръст; него място наричът сеивънъ или хамътъ. *Пк.* 32.

Съидба с. ж. посъвът; засъянное място: Съидватъ и пастряжъ зърно тъй до съидбъ. *Пк.* 60. Прѣзъ Мартъ продлѣжава ся съидбата на градински зелени. *Л. Д.* 70 р. 152. Кога ходимъ по расходки сутрѣна рано по нивята за да пригледаме какъ отиватъ сеидби-тѣ. *Л. Д.* 1876 р. 46. Махмудъ чеълбіи многу съдба има, Малко му аргакъ—двесте и дваесе. *Ч.* 349.

Сеизинъ Сеизъ* (*sais. comm. seys s. a. Palefrenier*) с. м. Сеизче ум. конюхъ: Си съ глави турски момокъ—коньски сеизъ. *М.* 183. Царю вранъ конъ утекълъ, Следъ него текать, Драгано, До двесте триста сеизе, Не можле да го уловатъ. *М.* 118. Син си баща за саизин знае, Щерка майка за робини знае. *Пс.* 12, 116. О момче! я слезъ ты долъ, катъ си младъ, Вижъ, ти прилича сейзинъ бѣлобрѣдъ. *Сб.* 111. Тѣ ми отговориха че сѫ царски сеизи, и по царска заповѣдъ дохождатъ съка година по туй врѣме съ царскитъ кобили. *Х. П.* 14. Дете да ти съмъ Младо сеихче, Да ти тимара Добри-те коне, Брѣзи атове. *М.* 310. Довжрека, извѣрека, Найнаоконъ ке помине—сеизче-то. *М.* 176.

Сейменинъ Сеймѣнъ* (*segbân, s. p. compos. comm. seimen.* 1. *Garde de chiens.* 2. *Soldat d'un des régiments de janissaires*) с. м. полицейскій солдатъ, жандармъ. Сеймѣнче ум. Сеймѣнски пр. „Не ходи, синко, не ходи, Баща ти, синко най-мрази, Най-мрази, синко, сейменинъ, Че на нехелно мериле—На тутунъ, синко, на баруть“. *З.* 239. Дори туй Стоянъ издума, И го сеймени хванъли. *Д.* 48, 38—39. Доръ си Стоянъ издума, И сегмени сѫ достигли. *Пк.* 140. Крѣна си пушка на-рамо, Яхна си кѣньче добрая, Поведе по себе сеймени. *Пс.* 27, 357. Съ згоди болно сеймениче, Посака пуста понада, Ежки оре'и требени, Пресни яблъка люпени. *М.* 508. Сладъ нещ тичать сигмени, Сигмени съ билюкъ—башиятъ. *Ч.* 302. Безъ никакво изпытванье, безъ никакви доказательства, само съ лжовно—свидѣтельство едного турскаго сегменина (пандура). *Гп.* 274. Пловдивски паша бѣ отрѣдилъ Силинъ избранинъ четъ сегменскъ Страшнѣ Билюкъ-баший настанилъ Дивъ породицѫ арбанашка! *Гп.* 59.

Сейръ* (*seir, s. a. t. 1. Promenade. 2. Curiosité, examen curieux. seir etmek* 1. *Se promener.* 2. *Regarder*) с. м. зрѣлище. Глѣдамъ (чиник) сейръ смотрю; любуюсь: Рако'и-те свадба чинѣтъ, А желки-те панагюреѣтъ, Ежо'и-те сейръ чинѣтъ. *М.* 28. Марко сѣди сейри чини. *Пс.* 21—22, 552. Сичко ще село да вржви, Черкова сепръ да гледа. *М.* 117. Зарагъ ще те обесиѣт На царёви-ти дворове, Царица сейр да глѣда И царёви-ти дѣчица. *Д.* 29, 15—18. Санокъ сп. столѣ